

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/67/2018
Identifikačné číslo spisu: 2711202525
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2711202525.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Delphi Slovensko, s. r. o. v likvidácii, so sídlom Čáčovská cesta 1447/1, Senica, IČO: 35 810 963, zast. Mgr. Miroslav Vilím, advokát so sídlom Michalská 9, Bratislava proti žalovanému: SKAND Skalica, spol. s r. o., so sídlom Nádražná 26, Skalica, IČO: 34 101 560, o zaplatenie 34 743,74 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3Cb/50/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 21Cob/184/2016-492 z 19. decembra 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Skalica, č. k. 3Cb/50/2011-464 z 13. 04. 2016 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 34 743,74 eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne zo sumy 2 099,25 eur od 26. 04. 2007 do zaplatenia, vo výške 14,25% ročne zo sumy 8 334,79 eur od 13. 12. 2007 do zaplatenia, vo výške 14,25% ročne zo sumy 10 527,78 eur od 14. 01. 2008 do zaplatenia, vo výške 14,25% ročne zo sumy 4 493,93 eur od 12. 02. 2008 do zaplatenia, vo výške 14,25% ročne zo sumy 4 494,99 eur od 13. 04. 2008 do zaplatenia, spolu s náhradou trov konania. Odvolací súd zároveň žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

2. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, uvedené však nekonkretizoval. Odvolanie bolo formulované všeobecne aj vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnenému posúdeniu. V časti, v ktorej odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie rozhodol nad rámec

žalobného návrhu a priznal žalobcovi svojim rozhodnutím viac než žiadal, odvolací súd uviedol, že takúto vadu napadnutého rozsudku nezistil. Odvolací súd zároveň uviedol, že neunesenie dôkazného bremena v spore má za následok stratu sporu. Odvolateľ neuviedol žiadne argumenty, ktoré by dôvodne spochybnili správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“) ako vecne správne potvrdil.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi aj napriek úspechu v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy nevznikli.

4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania, vrátane trov dovolacieho konania, alternatívne, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil. Prípustnosť dovolania a jeho dôvodnosť odvodzuje od nesprávneho právneho posúdenia veci v právnej otázke, ktorá ešte nebola dovolacím súdom v rozhodovacej praxi vyriešená, resp. namieta odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Nesprávne právne posúdenie dovolateľ v závere, že medzi zamestnancami žalobcu ako jednotlivými prepravovanými osobami a žalovaným nevznikli zmluvy o preprave osôb podľa § 760 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a z tohto dôvodu nezačala plynúť premlčacia doba podľa § 108 Občianskeho zákonníka. Zamestnanci žalobcu pri nástupe do autobusu žalovaného zaplatili cestovné podľa platnej tarify, ich nároky na vrátenie cestovného sú preto zjavne premlčané. Zamestnanci žalobcu neuhradili odplatu podľa čl. III odsek 3.3. zmluvy o preprave osôb z 29. 12. 2006 preddavkovo a v mene žalobcu. Žalobca vyplácal svojim zamestnancom príspevok na cestovné ako benefit a bol súčasťou mzdy, ktorá bola predmetom dane z príjmu. Dovolateľ namieta aj nesprávny výklad zmluvného ustanovenia čl. III ods. 3.3. zmluvy o preprave osôb v časti slov „fakturovať len rozdiel“, ktoré súdy vyložili ako zmluvnú povinnosť žalovaného zaplatiť aj záporný rozdiel. Žalobca uplatnil žalobu pre nárok majúci právny základ v bezdôvodnom obohatení, súd prvej inštancie však uzavrel, že žalobca má nárok na plnenie z platne uzatvorenej zmluvy v zmysle § 495 Občianskeho zákonníka, čo žalobca v konaní netvrdil.

5. K dovolaniu žalovaného doručil súdu vyjadrenie žalobca. Žalovaný uplatnil dovolanie pre dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., pričom v dovolaní právnu otázku nevymedzil a rovnako neoznačil ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. je potrebné uviesť, ktorá konkrétna právna otázka nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená. Žalovaný uvedenú povinnosť nesplnil, preto žalobca navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Dovolanie žalovaného bolo spísané a podané advokátskou kanceláriou ŘEHÁK & TISOŇ spol. s r. o., ktorá k dovolaniu nepriložila plnomocenstvo udelené žalovaným pre dovolacie konanie. Výzvou z 29. 06. 2018, doručenou advokátskej kancelárii ŘEHÁK & TISOŇ spol. s r. o. dňa 12. 07. 2018, bol právny zástupca žalovaného vyzvaný na doloženie plnej moci určenej na zastupovanie žalovaného v dovolacom konaní, keďže plná moc založená v súdnom spise neobsahuje splnomocnenie pre dovolacie konanie.

Súd na splnenie uvedenej povinnosti určil lehotu 10 dní.

8. Advokátska kancelária ŘEHÁK & TISOŇ spol. s. r. o. doručila okresnému súdu plnomocenstvo elektronicky dňa 28. 08. 2018, teda po lehote 10 dní stanovenej súdom, v súlade s princípom sudcovskej koncentrácie upravenej v čl. 10 ods. 3 C. s. p. Predložené plnomocenstvo bolo navyiac doručené ako elektronický dokument bez autorizácie splnomocniteľom a nebolo dodatočne doplnené ani listinným originálom.

9. Podľa § 92 ods. 1 C. s. p. zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomné splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony.

10. Podľa § 40 ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak.

11. Podľa § 40 ods. 4 veta druhá Občianskeho zákonníka písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

12. V zmysle § 23 Občianskeho zákonníka síce zastúpenie vzniká na základe dohody o plnomocenstve, samotné splnomocnenie je však jednostranný úkon zastúpenej strany, ktorým sa súdu preukazuje existencia vzťahu zastúpenia a jeho rozsah. Splnomocnenie nie je možné zamieňať s dohodou o plnomocenstve a jeho platnosť nie je podmienená prijatím splnomocneným zástupcom. Preto podpis splnomocneného zástupcu na splnomocnení predkladanom súdu nie je potrebný. Obligatórnou náležitosťou splnomocnenia je naopak vlastnoručný podpis splnomocniteľa.

13. Podľa § 23 ods. 5 písm. a/ bodu 1. zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) sa okrem spôsobu podľa odseku 4 oprávnenie konať v mene inej osoby, na účely elektronickej komunikácie, preukazuje aj elektronickým dokumentom obsahujúcim jednoznačnú identifikáciu konajúcej osoby, v mene ktorej je oprávnená konať a rozsah oprávnenia konať v mene tejto osoby, pričom tento elektronický dokument musí byť autorizovaný splnomocniteľom, ak oprávnenie konať vzniká udelením splnomocnenia.

14. Podľa § 23 ods. 1 písm. a/ zákona o e-Governmente orgán verejnej moci vykoná pri výkone verejnej moci autorizáciu elektronického podania alebo elektronického úradného dokumentu kvalifikovaným elektronickým podpisom vyhotoveným s použitím mandátneho certifikátu alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou, ku ktorým pripojí kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku, a to spôsobom podľa odseku 3. Osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykoná autorizáciu elektronického podania, ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie, alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis 1. kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou, 2. použitím na to určenej funkcie informačného systému prístupového miesta a po úspešnej autentifikácii osoby, ktorá autorizáciu vykonáva, zodpovedajúcej najmenej úrovni zabezpečenie „pokročilá“ podľa osobitného predpisu, ak sa zabezpečí uvedenie tejto osoby ako odosielateľa elektronickej správy, nemennosť obsahu autorizovaného dokumentu do momentu uloženia v elektronickej schránke adresáta, spojenie autorizovaného dokumentu s identifikátorom osoby odosielateľa a zachovanie väzby medzi nimi, ak to osobitný predpis nezakazuje alebo 3. uznaným spôsobom autorizácie, ak to osobitný predpis nezakazuje.

15. Splnomocnenie doručené súdu elektronicky vyžaduje v zmysle citovanej právnej úpravy autorizáciu splnomocniteľom. Konkrétne možnosti autorizácie v prípade osoby,

ktorá nie je orgánom verejnej moci, upravuje ust. § 23 ods. 1 písm. a/ zákona o e-Governmente. Plnomocenstvo predložené súdu v tomto konaní advokátskou kanceláriou ŘEHÁK & TISOŇ spol. s. r. o. autorizáciu splnomocniteľom neobsahovalo, autorizácia kvalifikovaným elektronickým podpisom advokáta pritom nepostačuje a v zásade nie je ani potrebná, keďže splnomocnenie je jednostranným právnym úkonom splnomocniteľa. Advokátska kancelária ŘEHÁK & TISOŇ spol. s. r. o. mala možnosť alternatívne využiť aj postup zaručenej konverzie dokumentu v listinnej podobe do elektronického dokumentu podľa štvrtej časti zákona o e-Governmente, čím by sa zachovali právne účinky pôvodného dokumentu a jeho použiteľnosť na právne úkony.

16. Advokátska kancelária ŘEHÁK & TISOŇ spol. s. r. o. však ani jeden z uvedených postupov nevyužila, súdu doložila splnomocnenie, ktoré nie je autorizované splnomocniteľom a navyše nerešpektovala ani lehotu stanovenú súdom vo výzve na doloženie splnomocnenia. Z uvedených dôvodov najvyšší súd konštatuje, že nemá za preukázané oprávnenie ŘEHÁK & TISOŇ spol. s. r. o. konať za žalovaného v dovolacom konaní. Dovolanie je preto potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. b/ C. s. p. ako podané neoprávnenou osobou.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.